

Ca o zbatere de tâmplă...

Valery

Ca un fruct aruncat,
mă simt între aromele tale,
ca o zbatere de tâmplă,
într-o amintire;

Rămâi, rămâi și privește...

Doar această ultimă
închinăciune...
și infernul începe cu prima
tăcere,
din ruga cea mai aprinsă.

Ca o furtună de îngeri, mai răsar
la fereastră,
ca un suflet căzut în genunchi;

Rămâi, rămâi și suspină...
Doar această ultimă durere,
și clipele fug
spre o altă sângereare,
și alt poem fără sfârșit...

8 nov.2018